

**PREZES URZĘDU
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel. (0-71) 34 46-587, (0-71) 34-05-920, fax (0-71) 34-05-922
E-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

RWR 500 - S - 6/01/JB

Wrocław, dn.27.03.2002 r.

Decyzja DL WR 3/2002

Na podstawie art. 104 kpa i art. 11 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122, poz. 1319), w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpoznaniu sprawy wszczętej na wniosek Spółdzielni Mieszkaniowej we Wschowie, ul. Kamienna 5, 67-400 Wschowa przeciwko Zakładowi Budżetowemu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej we Wschowie, ul. Daszyńskiego 10, 67-400 Wschowa,

nie stwierdza się praktyki ograniczającej konkurencję, polegającej na :

nadużywaniu przez ww. Zakład Budżetowy pozycji dominującej na lokalnym rynku dostaw energii cieplnej, poprzez wliczanie do ceny energii cieplnej dostarczanej Wnioskodawcy, kosztów nie ponoszonych opłat za najem pomieszczeń ww. Spółdzielni.

Uzasadnienie

I. Do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu wpłynął wniosek Spółdzielni Mieszkaniowej we Wschowie, zwanej dalej Spółdzielnią, o wszczęcie postępowania antymonopolowego przeciwko Zakładowi Budżetowemu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej we Wschowie, zwanemu dalej ZBGKiM, oraz wydanie decyzji powodującej zaprzestanie stosowania przez ww. Zakład praktyk monopolistycznych, poprzez dostosowanie cen dostarczonej energii do rzeczywiście ponoszonych kosztów oraz o nakazanie zwrotu na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej we Wschowie kwot dotychczas bezzasadnie naliczonych i pobranych wskutek działania monopolistycznego.

1.1. Uzasadniając wniosek Spółdzielnia twierdziła, że na podstawie łączącej strony umowy o dostawę energii cieplnej, ZBGKiM jest dostawcą energii cieplnej dla zasobów spółdzielczych. Do końca maja 1999 r. strony łączyła też umowa o najem lokali użytkowych z dnia 30 czerwca 1992 r. przewidująca używanie przez ZBGKiM pomieszczeń Spółdzielni, w których zlokalizowane są węzły ciepłownicze, za odpłatnością wynoszącą w 1999 r. miesięcznie kwotę 1 917,89 zł. Powyższą umowę -w związku z wejściem w życie w 1999 r. nowych uregulowań prawa energetycznego, w tym Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 lipca 1998 r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączania podmiotów do sieci ciepłowniczych, pokrywania kosztów przyłączenia, obrotu ciepłem, świadczenia usług przesyłowych, ruchu sieciowego i eksploatacji sieci oraz standardów jakościowych obsługi

odbiorców (Dz. U. Nr 100, poz. 642) ZBGKiM, wychodząc z założenia, iż § 11 ust. 2 tego rozporządzenia daje mu prawo do nieodpłatnego korzystania z ww. pomieszczeń, skutecznie prawnie wypowiedział, korzystając jednak z tych pomieszczeń od 1 czerwca 1999 r. nieodpłatnie. Czynnikiem za korzystanie z ww. pomieszczeń, zdaniem Wnioskodawcy, był i jest zawarty - jako koszt ponoszony - w kalkulacji ceny za dostawę energii cieplnej.

1.2. W związku z powyższym Prezes UOKiK pismem z dnia 27.12.2001 r. wszczął postępowanie antymonopolowe przeciwko ZBGKiM w sprawie stosowania praktyki ograniczającej konkurencję polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku dostaw energii cieplnej, poprzez wliczanie do ceny dostarczanej Wnioskodawcy energii cieplnej, kosztów nie ponoszonych opłat za najem pomieszczeń ww. Spółdzielni, co mogło stanowić naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów zwanej dalej ustawą antymonopolową.

1.3. W odpowiedzi na stawiane zarzuty Uczestnik wyjaśnił, iż wbrew twierdzeniom Wnioskodawcy nigdy nie stosował praktyk monopolistycznych polegających na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku dostaw energii cieplnej i nie zawyżał cen energii cieplnej. W miesiącu maju 1998 r. przez Inspektora Kontroli Skarbowej w Lesznie przeprowadzona została kontrola skarbową, która dotyczyła prawidłowości stosowania cen za energię cieplną za okres od grudnia 1997 r. do kwietnia 1998 r. Przeprowadzona kontrola nie stwierdziła nieprawidłowości w zakresie ustalania stawek za energię cieplną w ww. okresie. Taryfa za ciepło ustalona przez Uczestnika w kwietniu 1998 r. (obowiązująca Spółdzielnię od lipca 1998r.) - której prawidłowość sporządzenia, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa energetycznego, potwierdziła m.in. powyższa kontrola - obowiązywała do 31 stycznia 2000 r. Natomiast od 1 lutego 2000 r. Uczestnik posiada taryfę dla ciepła zatwierdzoną decyzją Prezesa URE z dnia 20 grudnia 1999 r.

II. Przeprowadzone przez Urząd postępowanie dowodowe pozwoliło na ustalenie następującego stanu faktycznego :

2.1. Wnioskodawca jest spółdzielnią mieszkaniową wpisaną do rejestru spółdzielni sygn. akt RS-A-121 prowadzonego przez Sąd Rejonowy Wydział V Gospodarczy w Lesznie. Przedmiotem jej działalności jest zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych członków i ich rodzin oraz potrzeb gospodarczych i kulturalnych, wynikających z zamieszkiwania w spółdzielczym osiedlu lub budynku.

(Dowód : k. 63 - 79).

2.2. Uczestnik jest zakładem budżetowym utworzonym na podstawie uchwały Rady Miasta i Gminy Wschowa z dnia 29 kwietnia 1991 r. Nr XIV/ 89/91 w sprawie utworzenia zakładu budżetowego. Powyższą uchwałą nadano Uczestnikowi również statut. Do podstawowych zadań ZBGKiM należy świadczenie usług komunalnych i zaspokojenie potrzeb mieszkańców Miasta w zakresie m.in. :

- utrzymania zasobów mieszkaniowych będących własnością Miasta,
- utrzymania czystości miasta, wysypisk, urządzeń sanitarnych,
- utrzymania zieleni,
- utrzymanie gminnych dróg, ulic i placów,
- świadczenie usług ciepłownictwa z kotłowni będących własnością Miasta,
- świadczenie usług w zakresie eksploatacji urządzeń zbiorczego zaopatrzenia w wodę i zbiorczych urządzeń kanalizacji sanitarnej i burzowej.

W rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy antymonopolowej zakład budżetowy jest przedsiębiorcą nie posiadającym osobowości prawnej, prowadzącym działalność gospodarczą oraz organizującym i świadczącym usługi o charakterze użyteczności publicznej.

(Dowód : k. 142 - 146, 314).

2.3. Jednym z odbiorców energii cieplnej ZBGKiM jest na terenie Wschowy także Spółdzielnia. Uczestnik dostarcza energię ciepłą do zasobów spółdzielczych na podstawie umowy z dn. 1 lipca 1992 r. nr 1/07/92 o dostawę energii cieplnej. Zgodnie z § 9 powyższej umowy rozliczenie za dostarczaną energię ciepłą następowało na podstawie taryfy dwuczłonowej składającej się z opłaty stałej za moc zamówioną oraz opłaty zmiennej. W dniu 30 czerwca 1992 r. strony zawarły umowę najmu, która przewidywała używanie przez Uczestnika pomieszczeń, w którym zlokalizowane są węzły cieplne Spółdzielni. W związku z wejściem w życie ww. Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 lipca 1998 r. ZBGKiM, wychodząc z założenia, iż § 11 ust. 2 tego rozporządzenia daje mu prawo do nieodpłatnego korzystania z ww. pomieszczeń, pismem z dnia 4 lutego 1999 r. wypowiedział powyższą umowę najmu z zachowaniem przewidzianego w umowie trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, ze skutkiem na dzień 31 maja 1999 r., korzystając dalej z tych pomieszczeń od 1 czerwca 1999 r. nieodpłatnie.

(Dowód : k. 6, 16 - 17, 24 - 38, 122).

2.4. Po rozwiązaniu umowy, Spółdzielnia zwróciła się do Uczestnika o umniejszenie miesięcznych opłat za dostawę energii cieplnej o kwotę równą czynszowi najmu tych pomieszczeń, na co Uczestnik nie wyraził zgody informując Spółdzielnię, że podstawę do ustalenia cen na energię ciepłą w roku 1998 r. stanowiły koszty roku wcześniejszego (1997), natomiast koszty roku 1999 stanowiąc będą podstawę do ustalenia następnej taryfy. Od miesiąca czerwca 1999 r. do stycznia 2000 r. (tj. przez 8 miesięcy) Wnioskodawca miesięczne opłaty za dostawę energii cieplnej umniejszał o kwotę płaconego przez Uczestnika do końca maja 1999 r. czynszu w wysokości 1. 917.89 zł. Z uwagi na odmowę zapłaty przez Spółdzielnię części - jej zdaniem zawyżonych o ww. kwotę - rachunków za dostawę energii cieplnej, Uczestnik skierował sprawę na drogę postępowania sądowego. Prawomocnym już wyrokiem (wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu sygn. akt XGa 63/01/2) zasądzono od Spółdzielni zapłatę należnych kwot z powyższego tytułu.

(Dowód : k. 7 - 11, 48 - 54, 122)

2.5. Rozporządzenie Ministra Finansów z dn. 19 marca 1998 r. w sprawie ustalania taryf ciepła (Dz. U. Nr 38, poz. 220) wprowadziło na okres od dnia 1 kwietnia 1998 r. do dnia zaprzestania przez Min. Finansów ustalania taryf dla ciepła, maksymalny wskaźnik wzrostu cen ciepła w wysokości 1, 07. W oparciu o powyższe Rozporządzenie Uczestnik opracował nowy cennik, który miał obowiązywać od miesiąca kwietnia 1998 r. Cennik ten zakładał wzrost cen wg wskaźnika 1,07 w sytuacji gdy ceny czynników mających wpływ na wysokość kosztów wytworzenia energii cieplnej wzrosły w granicach od 14,1 do 60,4%. Ponieważ Spółdzielnia nie wyraziła zgody na zmianę cen, przystąpiono do negocjacji i ostatecznie uzgodniono, że nowy cennik obowiązywać będzie począwszy od miesiąca lipca 1998 r. a więc po upływie 3 miesięcy od daty wejścia przepisów, które umożliwiały zmianę cen już w miesiącu kwietniu 1998 r. Powyższy cennik obowiązywał do 31 stycznia 2000 r. - a więc przez 19 miesięcy, z uwagi na toczące się od 6 września 1999 r. postępowanie przed Urzędem Regulacji Energetyki w sprawie zatwierdzenia nowej taryfy dla ciepła.

(Dowód : k. 123, 124, 138 - 141, 171 - 180)

2.6. Uczestnik dostarcza ciepło do Spółdzielni za pośrednictwem dwóch kotłowni zlokalizowanych przy ul. Jagiellonów i przy ul. Bocznej (przed 2000 r. działała jeszcze trzecia kotłownia przy ul. Kopernika). Stawki opłat za energię ciepłą dostarczaną przez ZBGKiM do Spółdzielni przedstawiały się następująco :

Zestawienie opłat za 1 GJ i 1 MW (netto)

tabela nr 1

Data	Nr Taryfy	Cena za 1GJ(w zł.)	Cena za 1 MW (w zł.)	Kotłownia
1.01.1998	1/98	15,07 14,91 15,07	6.754,13 6.754,13 6.754,13	Jagiellonów Boczna Kopernika
1.07.1998	3/98	16,12 15,95 16,12	7.226,92 7.226,92 7.226,92	Jagiellonów Boczna Kopernika
1.02.2000	OSZ - 820/2845 - A/22/99	20,83 22,90	5.115,14 5.873,45	Jagiellonów Boczna
1.06.2001	OSZ - 820/2845 - B/7/18/11/2001/ II/JC	24,80 51,38	4.603,07 3.138,65	Jagiellonów Boczna

źródło danych w tabeli : k. 197, 504 - 506

2.7. Od stycznia 1998 r. do dnia wprowadzenia taryfy dla ciepła tj. dn. 1.lutego 2000 r., zatwierdzonej przez Prezesa URE w dniu 19 grudnia 1999 r., Uczestnik dostarczał ciepło do Spółdzielni poniżej kosztów jego wytworzenia :

Zestawienie cen za ciepło dla Spółdzielni Mieszkaniowej we Wschowie wg kalkulacji kosztów poniesionych i wg cennika (netto)

tabela nr 2

Taryfa	wg kalkulacji kosztów		wg cennika		Kotłownia
	za 1 GJ (w zł.)	za 1 MW (w zł.)	za 1 GJ (w zł.)	za 1MW (w zł.)	
1/98	18,36	7.239,69	15,07 14,91 15,07	6.754,13 6.754,13 6.754,13	Jagiellonów Boczna Kopernika
3/98	17,92	10.558,54	16,12 15,95 16,12	7.226,92 7.226,92 7.226,92	Jagiellonów Boczna Kopernika

źródło danych w tabeli : k. 167, 170, 197, 504 - 506.

2.8. ZBGKiM posiada koncesje udzielone przez Prezesa URE na wytwarzanie ciepła na okres do 31.12.2008 r. oraz na przesyłanie i dystrybucję ciepła wytwarzanego we własnym źródle na okres od 15.07.1999 r. do 15.07.2009 r. Ponadto Uczestnik w rozliczeniach za dostawę ciepła stosuje od dn. 1.02.2000 r. taryfę dla ciepła zatwierdzoną przez Prezesa URE w dniu 20.12.1999 r. (Decyzja Nr OSZ - 820/2845 - A/22/99) opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubuskiego Nr 1 w dniu 5.01.2000 r. a od 1.06.2001 r. taryfę dla

ciepła zatwierdzoną przez Prezesa URE w dn. 26.04.2001r. (Decyzja Nr OSZ-820/2845 - B / 7 / 18 / 11 / 2001 / II/JC).

(Dowód : k. 171 - 462).

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu zważył co następuje :

ZBGKiM postawiony został zarzut nadużywania pozycji dominującej na lokalnym rynku dostaw energii cieplnej, poprzez wliczanie do ceny dostarczanej Wnioskodawcy energii cieplnej, kosztów nie ponoszonych opłat za najem pomieszczeń ww. Spółdzielni, co mogło stanowić naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

Istota praktyki ograniczającej konkurencję, zakazanej art. 8 ust. 1 powyższej ustawy, sprowadza się do nadużywania pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców. Ogólny zakaz wyrażony w ust. 1 art. 8 precyzuje jego ust. 2 pkt 6 wskazując jeden z przykładów nadużywania tej pozycji, polegający na narzucaniu przez przedsiębiorcę uciążliwych warunków umów, przynoszących mu nieuzasadnione korzyści. Naruszenie zatem przepisu art. 8 ust. 2 pkt 6 ww. ustawy stanowi praktykę ograniczającą konkurencję.

Do uznania praktyki z art. 8 ust. 2 pkt 6 ustawy antymonopolowej za ograniczającą konkurencję, zachowanie przedsiębiorcy musi **łącznie** spełniać cztery przesłanki :

1. posiadanie pozycji dominującej na rynku,
2. narzucanie warunków umowy,
3. uciążliwość warunków umowy,
4. nieuzasadnione korzyści osiągnięte przez przedsiębiorcę kosztem kontrahenta, wynikające z poprzednich przesłanek.

Ad 1. Art. 4 pkt 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów określa pozycję dominującą jako pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%.

Natomiast pkt. 8 ww. artykułu definiuje rynek właściwy jako rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie oraz właściwości, w tym jakość są uznawane przez nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji.

Zgodnie z dotychczasowym orzecznictwem w sprawach o stosowanie praktyk ograniczających konkurencję, należy dążyć do możliwie wąskiej segmentacji rynku. Im węższej, bardziej szczegółowo, jak wskazuje Sąd Antymonopolowy w orzeczeniu z dnia 4 października 1993 r. (sygn. akt XVII Amr 29/93, Wokanda 1994 r. Nr 3) uda się wyodrębnić rynek, tak w ujęciu produktowym (przedmiotowym), jak i terytorialnym, tym większy w nim udział może mieć określony przedsiębiorca, co wyznacza poziom jego dominacji i zarazem wskazuje ograniczenia jakie stwarza mu ustawa antymonopolowa. Rynek w znaczeniu przedmiotowym odnosi się do towarów w rozumieniu art. 4 pkt 6 ustawy antymonopolowej

(m.in. rzeczy, usługi). W przedmiotowej sprawie towarem oferowanym przez Uczestnika postępowania jest usługa dostawy ciepła. Tak więc w aspekcie produktowym ZBGKiM operuje na rynku dostaw ciepła. Rynkiem w ujęciu geograficznym jest obszar miasta Wschowy, na którym to obszarze Uczestnik jest - oprócz kotłowni lokalnych - jedynym dostawcą ciepła. Rynkiem właściwym w niniejszej sprawie jest więc rynek dostawy ciepła na terenie Wschowy. Ponieważ ZBGKiM na tak wyznaczonym rynku posiada udział wynoszący prawie 100% (tzw. monopol techniczny), **spełnia pierwszą z przesłanek art. 8 ust. 2 pkt 6 ustawy antymonopolowej.**

Pozycja dominująca sama przez się nie narusza prawa. Narusza prawo dopiero jej nadużywanie przejawiające się w stosowaniu praktyk ograniczających konkurencję. Jednak nie wszystkie zachowania rynkowego dominanta mają postać takich praktyk, lecz tylko takie, które są niezgodne z ww. ustawą. Zatem dla rozstrzygnięcia sporu należy zbadać, czy swoim działaniem ZBGKiM wyczerpał znamiona trzech pozostałych przesłanek. Podkreślić jednocześnie należy, iż pomiędzy tymi przesłankami musi istnieć ścisły związek przyczynowo - skutkowy. Znaczy to, że ten kto narzuca uciążliwe warunki umowy musi z tego czerpać nieuzasadnione korzyści. Z reguły są to korzyści finansowe.

Ad 2. Druga przesłanka tego artykułu - narzucanie warunków umowy - musi mieć charakter przymusowy, wymuszony przez podmiot dominujący posiadający siłę rynkową. Strony łączyła m.in. umowa o najem lokali użytkowych z dnia 30 czerwca 1992 r. W myśl postanowień powyższej umowy, Spółdzielnia odpłatnie wynajęła Uczestnikowi pomieszczenia spółdzielcze, w których zlokalizowane są węzły ciepłne. W związku z wejściem w życie ww. Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 lipca 1998 r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączania podmiotów do sieci ciepłowniczych, pokrywania kosztów przyłączenia, obrotu ciepłem, świadczenia usług przesyłowych, ruchu sieciowego i eksploatacji sieci oraz standardów jakościowych obsługi odbiorców, ZBGKiM - zgodnie z § 11 ust. 2 ww. Rozporządzenia - w dniu 4 lutego 1999 r. wypowiedział powyższą umowę najmu z zachowaniem przewidywanego w umowie trzy miesięcznego okresu wypowiedzenia. W świetle § 11 ust. 2 powyższego Rozporządzenia odbiorca nieodpłatnie udostępnia pomieszczenia lub miejsca na zainstalowanie urządzeń pomiarowych, regulacyjnych i armatury, stanowiący elementy przyłącza do węzłów ciepłnych lub instalacji odbiorczych w obiektach tego odbiorcy, a także pokrywa inne koszty związane z utrzymaniem tych pomieszczeń lub miejsc i zainstalowanych urządzeń, jeśli umowa o przyłączenie nie stanowi inaczej. Podobnie też w świetle § 22 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 6 października 1988 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie ciepłem, w tym rozliczeń z indywidualnymi odbiorcami w lokalach (Dz. U Nr 132, poz. 867 ze zm.) odbiorca nieodpłatnie udostępnia przedsiębiorstwu energetycznemu, prowadzącemu działalność gospodarczą w zakresie przesyłania i dystrybucji ciepła, pomieszczenie węzła ciepłnego oraz pokrywa inne koszty związane z jego utrzymaniem, jeżeli umowa sprzedaży ciepła nie stanowi inaczej.

W związku z powyższym od 1 czerwca 1999 r., po skutecznym wypowiedzeniu umowy najmu, Uczestnik zaprzestał uiszczania Spółdzielni czynszu - w wysokości 1 917,89 zł. miesięcznie - za użytkowanie ww. pomieszczeń.

Powyższe działanie Uczestnika - chociaż są zgodne z ww. przepisami wykonawczymi Prawa energetycznego - **były narzucone Spółdzielni w sposób jednostronny.** W związku z tym uznać należy, iż **została spełniona druga przesłanka art. 8 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.**

Ad 3 i 4. Nie została natomiast spełniona ww. trzecia i czwarta przesłanka praktyki ograniczającej konkurencję, zakazanej powyższym artykułem. Nie można bowiem uznać, iż

wypowiedzenie przedmiotowej umowy najmu i zaprzestanie uiszczania czynszu dla Spółdzielni za użytkowanie pomieszczeń w których zlokalizowane są węzły ciepłownicze stanowią warunek oznaczający dla jednej ze stron umowy ciężar większy od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju, zwłaszcza, iż powyższe działanie Uczestnika ma uzasadnienie prawne, wynikające z ww. Rozporządzeń Ministra Gospodarki. Jednocześnie należy zaakcentować, że same nieodpłatne użytkowanie przez ZBGKiM powyższych pomieszczeń nie przysparza Uczestnikowi nieuzasadnionych korzyści kosztem Spółdzielni, bowiem nie jest sprzeczne z ww. przepisami wykonawczymi Prawa energetycznego. W dodatku ZBGKiM ponosił w latach 1998 - 1999 stratę na sprzedaży ciepła, dostarczając Spółdzielni ciepło poniżej kosztów jego wytworzenia (tabela nr 2).

Stanowisko Prezesa Urzędu znajduje potwierdzenie w wyroku Sądu Antymonopolowego z dnia 18 sierpnia 1999 r. (sygn. akt XVII Ame 22/99), w którym stwierdza, iż „w świetle art. 45 ust. 1 pkt 1 i 2 Prawa energetycznego (Dz. U. z 1997 r., Nr 54, poz. 348 ze zm.) taryfa (opłaty za energię) powinna zapewnić pokrycie uzasadnionych kosztów działalności przedsiębiorstwa energetycznego w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji lub obrotu energią, kosztów modernizacji a nadto ochronić odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen. W ocenie Sądu wyżej powołane przesłanki mają charakter kumulatywny, a zarazem są określone w sposób wyczerpujący, nie zaś przykładowy. Zdaniem Sądu w warunkach gospodarki rynkowej organ administracyjny, za pośrednictwem instrumentów prawnych nie może wymuszać na przedsiębiorcy, aby ten prowadził działalność gospodarczą ze stratą, tym bardziej, że wspomniany organ nie zapewnia środków dla pokrycia wynikłej stąd szkody”.

Jednakże, zaprzestanie uiszczania przez Uczestnika przedmiotowych opłat najmu od dnia 1 czerwca 1999 r. skutkowało zmniejszeniem ponoszonych przez ZBGKiM kosztów związanych z dostawą ciepła do Spółdzielni. Niemniej jednak, Spółdzielnia nie miała podstaw - z powyższego tytułu - do żądania zmniejszenia opłat za ciepło począwszy od czerwca 1999 r., ponieważ wysokość ww. opłat za ten rok została ustalona w oparciu o koszty ZBGKiM poniesione w roku poprzednim. **W związku z powyższym, zmiana w czerwcu 1999 r. czynnika kosztotwórczego - jakim był czynsz dzierżawny za najem pomieszczeń Spółdzielni - powinna zostać uwzględniona przez Uczestnika przy ustalaniu opłat za dostawę energii cieplnej w 2000 r. oraz w latach następnych.**

Tym samym jednak, z uwagi na to, iż Uczestnik w rozliczeniach za dostawę ciepła stosował od dn. 1.02.2000 r. taryfę dla ciepła zatwierdzoną przez Prezesa URE w dniu **20.12.1999 r.** (Decyzja Nr OSZ - 820/2845 - A/22/99), natomiast od dn. 1.06.2001 r. stosuje taryfę dla ciepła zatwierdzoną przez Prezesa URE w dniu 26.04.2001r. (Decyzja Nr OSZ-820/2845 - B / 7 / 18 /11/2000 /II/JC), Prezes UOKiK nie ma kompetencji do kwestionowania ww. taryf. Zgodnie bowiem z wyrokiem Sądu Antymonopolowego z dnia 9 stycznia 2002 r. (sygn. akt. XVII Ama 11/01), **zatwierdzone taryfy są oceniane przez Prezesa URE pod względem zgodności z obowiązującym prawem, a w szczególności, czy wprowadzane tam stawki są kalkulowane w oparciu o koszty uzasadnione. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie jest władny kwestionować zatwierdzonych w ten sposób taryf. W związku z powyższym organem właściwym do rozstrzygnięcia kwestii dotyczącej prawidłowości sporządzonej przez Uczestnika kalkulacji stawek opłat w taryfie dla ciepła za 2000 r. (oraz lata następne) jest Prezes URE.**

Jednocześnie, zgodnie z art. 93 ustawy antymonopolowej nie wszczyna się postępowania jeżeli od końca roku, w którym zaprzestano stosowania praktyki ograniczającej konkurencję upłynął rok. Z uwagi na to, iż postanowienie o wszczęciu postępowania zapadło w 2001 r. Prezes UOKiK - zgodnie z ww. przepisem - **nie może rozpatrywać przedmiotowej sprawy**

pod kątem stosowania praktyk ograniczających konkurencję mających miejsce przed 2000 r.

Wobec powyższego, **iz nie zostały spełnione dwie ostatnie przesłanki z art. 8 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. tj. uciążliwość warunków umowy oraz nieuzasadnione korzyści osiągnięte przez przedsiębiorcę kosztem kontrahenta, brak jest podstaw do stwierdzenia stosowania zarzucanej Uczestnikowi praktyki ograniczającej konkurencję.**

Mając powyższe na uwadze postanowiono jak na wstępie.

Od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego - Sądu Antymonopolowego w Warszawie, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatura UOKiK we Wrocławiu.

Z up. Prezesa UOKiK
Dyrektor Delegatury UOKiK we Wrocławiu
Zbigniew Jurczyk

Otrzymuje :

1. Spółdzielnia Mieszkaniowa
we Wschowie
ul. Kamienna 5
67-400 Wschowa
2. Zakład Budżetowy Gospodarki
Komunalnej i Mieszkaniowej
ul. Daszyńskiego 10
67-400 Wschowa